

Festivalový hlásnik

© šéfredaktorka: Barbora Gvozdjaková (bug), autori: Matej Ambroš (ma), Adam Gazdič (ag), Michal Šmajda (mš), Barbora Gvozdjaková (bug), grafická úprava: Miro Záhoranský

Sobota 13. september 2025

Uvedenie debutu nádejného mladého režiséra Daniela Dluhého – *Alenka a zázrak z cudzej krajiny*, v kine Fontána, spojené aj s diskusiou.

Nenechajte si ujsť!

14:00 | Fon HORE JE NEBO, V DOLINE SOM JA

Príbeh pätnásťročného Enriqueho, ktorý vyrastá so starou mamou v zabudnutej slovenskej dedine

15:00 | CL BÁRDY & KÁČER LIVE & EVA PAVLÍKOVÁ

Známe podcastové duo sa bude rozprávať s významnou slovenskou herečkou pôsobiacej v nitrianskom divadle.

19:00 | CL ERIKA REIN

Slovenská R&B a popová speváčka spája elektroniku, avant-pop, R&B a hyperpop. Príďte vyskúšať :)

19:30 | Du CITOVÁ HODNOTA

Sestry Nora a Agnes sa znova stretávajú so svojim odcudzeným otcom, charizmatickým Gustavom, kedysi slávnym režisérom.

20:00 | Spa PERLA

Československá disidentka, maliarka a slobodná matka to nemá ľahké a snaží sa užiť, ako len vie.

Tipy dňa

Blue Jean

11:00 | Fon Nezávislý debut britskej režisérky a scenáristky Georgie Oakley sleduje lesbickú učiteľku telocviku Jean, žijúcu v neustálom strehu dvojitého života. Jednou nohou je v škole, druhou v lesbickom bare s komunitou aktivistiek za práva queer. Spoločnosť je krížom krážom – aj v dôsledku pravidelných politických vyhlásení – prerastená minimálne posmešnými predsudkami voči sexuálnym menšinám. Keď sa k jej utajovanému partnerskému vzťahu a tlakom v rodine i v zborovni pridá aj šikana študentky pre jej sexuálnu orientáciu, ocitá sa Jean v pasci. Aká je životná cena za to byť takým, akým v skutočnosti sme? Oakley strieda prístup sociálneho realizmu so štylizovanými scénami, čo umožňuje hlbší ponor do utrápenej duše. Pečať 80tkovkej retro atmosféry podčiarkuje „ušpinený“ obraz a synthpopový soundtrack s hitmi doby. (mš)

Hore je nebo, v doline som ja

14:00 | Fon V tejto opatrnej sonde do jedného sparného leta mladého Enriqueho sa divákovi naskytá neopozieraný pohľad do hladovej doliny a špecifik jej života, kde plynutie času akoby dostalo stopku. Bezcieľne túlanie sa, ťažkopádne nadväzovanie a udržiavanie kamarátskych, pretrhané rodinné väzby na čele s dysfunkčným vzťahom s matkou, ktorý predstavuje emocionálne jadro snímky. V typicky festivalovom ladení je celovečerný debut Kataríny Gramatovej dominantne introspektívny, mlčanlivý, spoliehajúci sa na silu obrazov a potlačené, minimalistické herectvo mladého neherca Michala Záchenského. Gramatová umne pracuje s náznakmi a elipsami, viac než na emocionálnu dostupnosť zobrazovaného necháva nevy povedané vrieť pod povrchom a poukazuje na bezútešnosť života týchto stratených existencií. (ag)

Veľký vlastenecký výlet

20:00 | Fon Silný dokumentárny film *Veľký vlastenecký výlet* v réžii Robina Kvapila sleduje cestu troch českých priaznivcov ruského naratívu priamo do vojnou zničenej Ukrajiny. Film funguje ako konfrontácia medzi realitou a dezinformáciami – skeptici sú postavení pred masové hroby, zničené mestá a civilné obete. Kvapil nepristupuje k účastníkom posmešne, skôr odhaľuje limity ich viery. Vzniká tak mrazivý obraz o sile manipulácie a zároveň o ľudskej schopnosti ignorovať fakty. Výsledok je znepokojujúci, autentický a mimoriadne aktuálny. Takéto svedectvá sú teraz potrebné. Pri konfrontácii s realitou mnohým dojdú slová a viacerých dúfam aj presvedčia. Snímka ukazuje, ako jeden obraz povie viac než tisíce slov. (bug)

Rozhovor:

Miro Remo

Slovenský dokumentarista opätovne do Piešťan prináša svoj nový kreatívny počín. Jeho snímka nadväzuje na knihu rozhovorov si odniesla hlavnú cenu z festivalu v Karlových Varoch.

Váš nový dokument ocenili na festivale v Karlových Varoch, kde mal svetovú premiéru.

Ako si na tieto okamihy spomínate?

Úprimne, vôbec som to nečakal. Celý festival som bol veľmi nervózny, film sme dokončovali doslova na poslednú chvíľu a ja som ešte dlho pred premiérou premýšľal, čo by sa dalo zmeniť či vylepšiť, ako preniesť všetky tie silné zážitky do filmovej podoby. Keď som sedel na záverečnom ceremoniáli, myslel som si, že nanajvýš získame čestné uznanie. Predsa len, dokument o dvoch „bláznoch“, ktorí si navyše radi vypijú, nevyzerá ako niečo, čo by zapadalo do festivalového sveta. O to väčšie bolo moje prekvapenie a dojatie.

Nedá sa obísť ani smutná udalosť, úmrtie jedného z hlavných protagonistov snímky. Ako ste sa o nej dozvedeli Vy?

Z Varov sme odchádzali autom, ja, moja partnerka Veronika a naše deti majú pocit, že sme prekonali ťažké časy. Držali sme sa za ruky, keď mi zrazu zavolať Aleš Palán, autor knižnej predlohy, so správou, že Franta zomrel. Radosť a pocit zadostúčenenia okamžite vystriedal obrovský žiaľ. Franta bol výnimočný človek, dobrodruh, snílek, ktorý presne vedel, akú hodnotu má pravda a česť. Nakrúcanie s ním bolo to najintenzívnejšie v mojom živote, azda aj preto som dodnes nervózny, čo sme to vlastne spolu vytvorili. Je veľmi smutné, že odišiel, vytratil sa z tohto sveta jemu vlastným spôsobom, ako básnik, s odkazom, ktorý bude žiť ďalej. Vo Varoch si neuveriteľným spôsobom získal publikum aj prekladateľku a veľmi si to užíval. Ale aj taký krutý vie byť život na vrchole. Chýbaš nám tu dole Franto.

Vedeli by ste žiť podobným životom ako hrdinovia Vášho filmu?

Úprimne, niekedy mám problém už len s vlastným životom. Ale fascinuje ma prenikať do svetov, aký som spoznal na Šumave. Outsideri ma priťahujú, mám pocit, že o svete vedľa viac než my ostatní. Idú priamo k podstate života, zatiaľ čo my sa často topíme v malichernostiach. Filmár má to šťastie, že môže prežívať viacero životov naraz a tento sa mi zapísal hlboko do krvi. Bolo to jedno z najkrajších a najintenzívnejších období mojej filmárskej dráhy, hoci s tragickým koncom. Najväčšia sila týchto stretnutí bola v absolútnej slobode a otvorenosti, v kráse, láske a pravde. [\(bug\)](#)

17:00 | Fon RADĚJI ZEŠÍLET V DIVOČINĚ

Profil: Mike Leigh

Britský režisér Mike Leigh je jedným z najvýznamnejších britských filmových a divadelných režisérov a scenáristov. Preslávil sa originálnym tvorivým prístupom, ktorý stavia na improvizácii, spolupráci s hercami a dôkladnom rozpracovaní postáv a situácií ešte pred napísaním samotného scenára. Jeho filmy sú známe realistickým zobrazením každodenného života, jemným humorom, ale aj ostrou sociálnou kritikou. Svoju kariéru začal v divadle a televízii, no celosvetovú pozornosť získal filmami ako *Life is Sweet* (1990), *Nahý* (1993), za ktorý získal cenu za réžiu v Cannes, a predovšetkým snímkou *Tajnosti a lži* (1996), ktorá získala Zlatú palmu v Cannes a päť nominácií na Oscara. Ďalšie výrazné tituly ako *Dve tváre Very Drake* (2004), *Happy-Go-Lucky* (2008), *Ďalší rok* (2010) či *Pán Turner* (2014) upevnili jeho postavenie ako majstra realistického filmového rozprávania. Leighove filmy často skúmajú tému rodiny, identity, triedy, viny či medziľudských vzťahov. Napriek tomu, že sa venuje „malým“ príbehom bežných ľudí, jeho diela majú hlboký spoločenský presah a výnimočnú emocionálnu silu. Je známy tým, že herci s ním často prechádzajú dlhým tvorivým procesom,

počas ktorého sa postavy rodia zo spoločných skúšok a diskusií, nie z pevného scenára. Mike Leigh je držiteľom množstva cien vrátane BAFTA, Európskej filmovej ceny či ceny za celoživotný prínos na viacerých prestížnych festivaloch. Jeho tvorba je považovaná za kľúčovú pre moderný britský film a ovplyvnila celé generácie filmárov po celom svete. Na festivale uvádzame jeho novinku, ktorá mala nedávno premiéru. [\(bug\)](#)

13:30 | Du DRSNÉ PRAVDY

O sekcii: Veľká Británia pod lupou

Sekcia Veľká Británia pod lupou prináša na Cinematik desiatku titulov, ktoré osobne vybral britský režisér Peter Strickland. V centre stoja diela mapujúce pluralitu ostrovnej kinematografie: od sociálne ukotvenej drámy *Blue Jean*, zachytávajúcej napätie Thatcherovej éry, až po vizuálne hypnotický experiment bratov Quayovcov *Sanatórium na večnosti*. Nechýba ani debut Molly Manning Walker *Ako mať sex* – energický a zároveň trpký portrét dospievania, či *Bulk* Bena Wheatleyho, ktorý v čiernobielej sci-fi podobe skúma limity reality a hranice ľudského prežívania. Kurátorský výber ukazuje, že britský film nie je len exportom komediál-

ných hitov alebo realistických drám, ale živou platformou, kde sa stretáva tvrdý naturalizmus s čiernym humorom, intímna psychológia s groteskou a odvážny formálny experiment s citlivým pozorovaním každodennosti. Britská kinematografia je dnes laboratóriom štýlov i tém – od skúmania identity, triednych a rodových nerovností až po poetické úniky do fantázie. Cinematik pozýva divákov nahliadnuť pod lupu a objaviť Britániu ako ostrov odvahy, vtipu a emócie, kde každý film otvára inú perspektívu na to, ako rozprávať o svete. [\(ma\)](#)

11:00 | Fon BLUE JEAN

